

Neděle 12.1.2014 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Pláč Jeremiášův 3,22-32: „Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám Hospodinovo milosrdenství, jež nepomijí, jeho slitování, jež nekončí. Obnovuje se každého rána“...

Je to hodně zvláštní. Před týdnem jsem ještě vyřizoval pozdravy od br. Ondřeje z nemocnice a dnes si oficiálně oznamujeme jeho úmrtí a den pohřebního rozloučení. Tak jsem to opravdu nechtěl. Bylo nás hodně, kdo jsme volali k Bohu o pomoc a věřili, že Pán Bůh odpoví na naše modlitby a jako živý a mocný Bůh udělá zázrak. Ale v pondělí v noci přišla smutná zpráva, že Ondřej zemřel. Stále tomu tak věříme, že náš Bůh je velký, mocný, dobrý a milostivý, že slyší modlitby, pomáhá, zachraňuje a uzdravuje. Přesto prožíváme tiché zklamání. Tak moc jsme si přáli, aby to dopadlo jinak, aby Pán Bůh Ondřeje uzdravil, zachoval ho pro nejbližší i pro sborové společenství. Ale Bůh ve své moudrosti a lásce rozhodl jinak.

1. Pláč bolesti

Biblický verš z útlé knížečky Pláče Jeremiášova nedává rychlou a snadnou odpověď na naše otázky. A přece nám pomáhá vidět souvislost mezi našimi životními příběhy a mezi Božím jednáním při nás. Mluví o *Božím velkém milosrdenství*. To je to hlavní, co máme slyšet!

Boží slovo, které máme dnes před sebou, se ovšem dotýká hodně odlišné situace. Mluví o tom, jak to vypadá, když přicházejí Boží tresty. Ty nepřicházejí náhle a nečekaně. Bůh své děti nejdříve napomíná a upozorňuje na to, že jdou špatnou cestou...Posílá své slovo a volá k návratu...Jeremiáš měl takové slovo od Boha a připravoval judský národ na to, co přijde. Jiná věc je, že lidé nevěřili a nechtěli slyšet...

Nejen Jeremiáš, také další Boží lidé věděli něco o tom, jaký je Bůh a jak velká je Jeho dobrota. Věděli o Boží svatosti, věděli o Boží spravedlnosti. Ale nadevše jim vynikalo, že Bůh je dobrý. Tak např. autor Ž 36 se snaží vystihnout velikost Boží lásky a věrnosti různými obrazy. Chce otevřít lidem oči a připomenout jim, že mají velkého a dobrého Boha (Ž 36,6.8).

Biblické poselství z Pl 3,22-32 má své dlouhé dějiny a je v biblické tradici hluboce zakotveno. Není to nic převratně nového, co se tu dovídáme. Celou Bibli se táhne svědectví o Boží věrnosti a Božím milosrdenství. A právě proto je důležité si tento důraz připomínat.

Když se Bůh kdysi rozhodl trestat hřích a neposlušnost lidí potopou, nezahynuli všichni. Zůstal Noe a jeho rodina – jako důkaz Boží dobroty. Když Boží hněv visel jindy nad Sodomou a Gomorou, zkoušel Abrahám Pána Boha obměkčit. Doufal, že se v těchto městech najde aspoň hrstka „spravedlivých“ a že Bůh od svého plánu zkázy upustí. Nakonec se tam nenašlo ani 10 takových lidí a města byla zničena. Přesto Bůh ve svém milosrdenství vysvobodil ze smrti Abrahámovy synovce Lota a jeho blízké. – Když se situace Izraelských v Egyptě časem zhoršila a oni se stali otroky, volali k Bohu a On je vyslyšel. Nenechal je vymřít všechny, nedovolil, aby egyptský král uskutečnil své záměry. Poslal jim vůdce Mojžíše, vyvedl je z otroctví a uvedl do zaslíbené země. Ani známé babylónské zajetí v tom nebylo výjimkou: Bůh po 70 letech zajetí umožňuje návrat potomků judských zajatců zpátky do Jeruzaléma.

Ovšem když ke katastrofě došlo, oplakává Jeremiáš a jiní pád svatého města, zboření chrámu a odvezení judských do daleké ciziny. Byl to pláč velké bolesti...Z toho je patrné, že je to tak, jak o tom mluví Jeremiáš: *velikost Božího milosrdenství se ukazuje také v tom, že utrpení, bolest, zkoušky a neštěstí mají hranice..., mají svůj konec...*

2. Naděje víry

I když Jeremiáš věděl, co přijde, nemá radost z toho, když přišla katastrofa. Spolu s ostatními pláče. Svou bolest vložil do 5 žalozpěvů. Četli jsme část toho třetího. Když se zaposloucháme do jeho obsahu, zjistíme, že se tam nemluví jen o bolesti, ale také o naději. V tom je pro nás velké povzbuzení a posila.

a) *Jeremjáš* nám je příkladem v tom, že uprostřed katastrofy, pláče a nářku zvedá hlavu a *vyznává svou víru*. Z lidského hlediska je po všem. Ovšem Bůh probouzí v prorokově srdci naději a ukazuje mu, že Bůh s nimi neskončil. Bůh je Bohem milosrdenství a dobroty.

Náš Bůh je Bohem naděje a chce nám, svým dětem, být oporou a pomocí v těžkých situacích. Chce nás vysvobodit z trápení a vyvádět z beznaděje. Svým Slovem a milostí nás doprovází také tehdy, když nás vychovává a trestá. To je poselství, které máme dobře slyšet zvláště tehdy, když nám nečekané události, bolest a ztráty brání ve výhledu k Bohu.

b) *Také to* je pro nás poučné, že *prorok* nejen pláče, ale také *zpívá*. Zpívá o Boží dobrotě. Má v srdci bolest, když se dívá na dílo zkázy, ale připomíná si, že Boží milosrdenství je větší než všechno neštěstí, které judské potkalo. Jeden křesťan řekl: „*Neznáme Boží cesty, ale známe Boží srdce.*“ (M. Doerne) – Jeremjáš své vyznání víry a naděje vkládá do trojverší 25.-27. Všechny 3 verše začínají v hebrejštině stejným slovem – „DOBRÝ“.

c) *Třetí div* je u Jeremjáše v tom, že si bere z těžké životní zkoušky *poučení*. Není to zdaleka tak samozřejmé, jak se zdá. Když skončí nemoc nebo trápení, uleví se nám a jsme rádi, že jsme z toho „venku“. Ne vždy a ne každý přemýšlí nad tím, co mu Bůh chtěl nesnadnými životními okolnostmi povědět. Jeremjáš poznal, že je dobré říkat ANO k Božím cestám. Ví, jak je důležité důvěřovat Bohu i tam, kde nerozumíme tomu, co se děje. Kdo se naučí podřizovat Boží svaté vůli a přijímat Boží napomenutí, toho nepřekvapí nečekané události a těžké životní zkoušky. V Boží škole se učíme pokoře, vděčnosti, poslušnosti i trpělivosti. Než se tomu naučíme, uplyne většinou hodně vody...

3. Boží milosrdenství je nekonečné

Vlastní zkušenosti si docela dobře pamatujeme. Mnohokrát si můžeme v životě vyzkoušet, jak jsou Boží rady moudré, jak je Boží slovo pravdivé! Proto je potřebujeme stále znovu slyšet: chrání nás před zoufalstvím a beznadějí. Dovoluje nám nahlédnout do Božího srdce, poznávat, kdo je náš Bůh a jaký je. Z dějin našeho světa se dovíme mnoho zajímavých věcí. Z vlastních zkušeností si můžeme poskládat mozaiku životní moudrosti. Ovšem bez slova Boží pravdy jsou to povrchní a neúplné informace. Proto se učíme rozumět Božímu jednání a Božím cestám nad Bibli. To, co zde slyšíme, nám dodává odvahu a přináší naději.

Pán Bůh to s námi lidmi myslí dobře. On nás vede k pokoji. Náš Bůh chce, abychom Mu důvěřovali, i když Jeho vedení nerozumíme. Pokud chceme porozumět Božím cestám plně, pak k tomu potřebujeme také NZ. Ten nám ukazuje na Ježíše Krista. *Boží dobrota a milosrdenství se ukázaly v plnosti v Pánu Ježíši Kristu*. V Něm se otevřel lidem přístup k Bohu jako milujícímu Otci a k celému bohatství Jeho dobroty. Ježíš Kristus nám přinesl dar Božího odpuštění, pokoje a věčného života. Křesťanům v Římě to apoštol Pavel vysvětluje slovy: „*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny Jej vydal; jak by nám spolu s Ním nedaroval všechno?*“ (Ř 8,31.32) - Celé Písmo dosvědčuje vzácnou pravdu, že Bůh je věrný a ani na chvíli nepřestává milovat. Nádherně to vyjádřil prorok Izajáš, který řekl: „*I kdyby ustoupily hory a zakolísaly pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje kolísat nebude, praví Hospodin, tvůj Slitovník.*“ (Iz 54,10) - Boží milosrdenství to je základ, o který se můžeme opírat a který nás unese, i kdyby se všechno okolo dalo do pohybu. Abychom na tomto základě stáli, potřebujeme se ke svému Bohu v pokoře vracet. Pán Bůh čeká, že přijdeme k Němu a navzdory bolestné zkušenosti se znovu chytíme Jeho ruky. On má pro nás své potěšení, On nás chce posílit a chránit svým pokojem, On má pro nás novou naději. Díky Pánu Ježíši Kristu je to naděje, která se dívá až za hrob a ve víře vidí slávu NEBE. S touto nadějí se chceme loučit také s naším bratrem Ondřejem. Za tuto naději a milost vzdáváme našemu Bohu slávu a dík!!!

Bronislav Kaleta